

Dosarul nr. 3ra-806/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani – T. Avasiloaie

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – A. Minciuna, E. Palanciuc, V. Negru

ÎNCHEIERE

09 septembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Victor Burduh
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului depus Inspectoratul General al Poliției,
reprezentat de Sergiu Țurcanu,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în
judecată depusă de Radu Stoian împotriva Inspectoratului General al Poliției cu
privire la contestarea actului administrativ și repunerea în funcția din care a fost
retrogradat,

împotriva deciziei din 27 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a
respins apelul depus de Inspectoratul General al Poliției și s-a menținut hotărârea
din 04 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, prin care s-a
admis acțiunea depusă de Radu Stoian,

constată:

La 29 martie 2017, Radu Stoian a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire la contestarea actului
administrativ și repunerea în funcția din care a fost retrogradat.

În motivarea cererii de chemare în judecată a invocat că este angajat al
Ministerului Afacerilor Interne din anul 1999. La 18 decembrie 2003 a fost numit
în funcția de ofițer de urmărire penală, iar la 29 septembrie 2006 a fost numit în
funcția de ofițer superior de urmărire penală în cadrul Centrului pentru
combaterea traficului de persoane. Pe parcursul activității sale nu a fost
sanționat disciplinar, iar pentru anumite merite și rezultate realizate în
activitatea sa profesională a fost stimulat.

La fel, reclamantul a menționat că, la 05 martie 2015, în urma reformei
organelor de poliție și în temeiul Legii cu privire la activitatea poliției și statutul
poliștului nr. 320 din 27 decembrie 2012, a încheiat cu Inspectoratul General al
Poliției contractul individual de muncă nr. 292 pentru funcția care o ocupa în
cadrul Centrului pentru combaterea traficului de persoane, pentru o perioadă
nedeterminată de timp.

Ulterior, la 31 ianuarie 2017, a fost inițiată ancheta de serviciu nr. 14/29 în
baza unei sesizări anonime parvenite la numărul de telefon 078090902 „Viber
ideea ta contează” de la numărul de telefon +373 xxx de la o persoană pe nume

Xxx, care a expedit o imagine ce reda o persoană de gen masculin, aflată într-un birou de serviciu, așezată în fotoliu cu picioarele amplasate pe masa de serviciu peste multiple bancnote cu nominalul de 100 de dolari SUA, poza fiind însoțită de un mesaj.

Persoanele desemnate responsabile cu efectuarea anchetei de serviciu au întreprins toate măsurile pentru a constata și găsi persoana anonimă pe nume „Xxx”, însă acestea nu s-au soldat cu succes.

Astfel, reclamantul a invocat că, la caz, a fost examinată o sesizare anonimă, în cadrul căreia, în calitate de persoană vizată, a depus o explicație prin care a comunicat faptul că efectuează urmărirea penală în cauza penală nr. xxx pornită în baza art. 362/1 alin. (3) lit. a) din Codul penal și a efectuat un șir de acțiuni de urmărire penală. La fel, a negat faptul că el este acea persoană din poza expedită anonim de „Xxx” și în opinia sa această poză este trucată, iar persoana din imagine poate semăna cu el. Respectiv, a comunicat că nu a comis nicio abatere disciplinară și cu colegii de serviciu a avut permanent relații normale.

Mai mult ca atât, explicațiile sale au fost confirmate după sens și conținut de către colegii de serviciu, care la fel au depus explicații în cadrul acestei anchete de serviciu.

Reclamantul a relevat că, în rezultatul anchetei de serviciu, la 27 februarie 2017, a fost întocmită o încheiere, aprobată de șeful IGP cu anumite constatări de fapt și de drept, care nu sunt întemeiate în viziunea sa.

Ulterior, prin ordinul nr. 79 ef din 28 februarie 2017 „cu privire la sancționarea disciplinară a ofițerului superior de urmărire penală al Secției urmărire penală a Centrului pentru combaterea traficului de persoane al Inspectoratului Național de Investigații al IGP al MAI, locotenent-colonel de poliție Stoian Radu Tudor”, s-a dispus: pentru încălcarea prevederilor art. 28 alin. (1) lit. f) și g) din Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului, art. 13 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 333 privind statutul ofițerului de urmărire penală, acțiuni manifestate prin utilizarea biroului, mesei, scaunului de serviciu puse la dispoziția sa pentru îndeplinirea funcțiilor, inclusiv banilor, obiectelor și documentelor ridicate și examinate în cadrul cauzei penale nr. xxx, chipurile pentru a-și fixa fotografic propria imagine într-o poză indecentă, ce compromite prestigiul funcției și autorității din care face parte, ofițerul superior de urmărire penală al Secției urmărire penală a Centrului pentru combaterea traficului de persoane al Inspectoratului Național de Investigații al IGP al MAI, locotenent-colonel de poliție Stoian Radu Tudor se sancționează disciplinar cu retrogradare în funcție.

Totodată, potrivit pct. 2 al ordinului, reclamantul a fost numit în funcția de ofițer de urmărire penală al SUP a IP Ciocana al Direcției de Poliție mun. Chișinău.

În această ordine de idei, reclamantul a remarcat că, la 10 martie 2017, a contestat ordinul nominalizat cu cerere prealabilă, expedită către IGP al MAI, în conformitate cu prevederile art. 14 din Legea contenciosului administrativ. Însă, prin răspunsul IGP din 23 martie 2017 s-a respins cererea prealabilă.

Reclamantul a considerat ordinul de sancționare disciplinară ca fiind act administrativ ilegal, emis contrar prevederilor legislației în vigoare și contrar procedurii stabilite de legislația muncii, fapt ce denotă necesitatea anulării lui, cu repunerea sa în funcția din care a fost retrogradat.

În opinia sa, ordinul de sancționare disciplinară cu retrogradarea din funcție este ilegal și neîntemeiat, deoarece în acțiunile sale lipsesc elementele abaterii disciplinare, întrucât nu a comis nicio abatere disciplinară și nu a admis nicio încălcare a prevederilor art. 28 alin. (1) lit. f) și g) din Legea cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012, art. 13 alin. (1) lit. i) din Legea privind statutul ofițerului de urmărire penală, precum și nu a fixat fotografic propria imagine într-o pretinsă poză indecentă, nu a săvârșit acte ce ar compromite prestigiul funcției și autorității din care face parte. Prin urmare, nu există niciun temei juridic de a fi sancționat disciplinar.

Suplimentar reclamantul a învederat că, în perioada de timp de la 16 decembrie 2015 până la 28 februarie 2017, a avut în procedură cauza penală nr. xxx, care a fost pornită de către organul de urmărire penală al SUP CCTP al INI al IGP al MAI, conform elementelor infracțiunii prevăzute de art. 362¹ alin. (3) din Codul penal – organizarea migrației ilegale a cetățenilor originari din RM în statul Israel, comise de către un grup criminal organizat.

În cadrul urmăririi penale pe această cauză au fost vizate mai multe persoane juridice, printre care SRL „Xxx”. Totodată, în cadrul urmăririi penale a fost autorizată efectuarea percheziției la sediul acestei persoane juridice, iar la 23 decembrie 2016 persoanele care se aflau în grupul de urmărire penală au efectuat această percheziție, unde au depistat și ridicat mai multe documente și obiecte cu valoare probatorie pe cauza penală, inclusiv și o anumită sumă de bani, care ulterior s-au dovedit a fi obținuți de la anumite persoane pentru a le fi organizată migrația ilegală în statul Israel.

Ulterior, continuând acțiunile de urmărire penală, la 29 decembrie 2016, directorul SRL „Xxx” a fost recunoscut în calitate de bănuț, acesta fiind persoana de la care a fost ridicată suma de bani. Tot atunci a început efectuarea examinării tuturor obiectelor depistate și ridicate în cadrul percheziției, acțiune de urmărire penală care a durat până la data de 04 ianuarie 2017, când au fost recunoscute toate obiectele, documentele și sumele de bani depistate în calitate de corpuri delictive.

La fel, reclamantul a notat că în acea perioadă a fost contactat la telefonul personal de către Xxx, mama Xxx, administratoarea SRL „Xxx”, care i-a cerut executarea anumitor acțiuni și fapte care el le-a calificat imixtiune în activitatea ofițerului de urmărire penală. Astfel, conform prevederilor legale, a raportat în scris despre aceste acțiuni organului competent – SPIA al MAI.

În opinia reclamantului a fost sancționat disciplinar în mod ilegal și neîntemeiat, deoarece pretinsa sesizare anonimă de fapt și de drept, parvenită de la un număr de telefon stabilit de persoanele desemnate responsabile cu efectuarea anchetei de serviciu – 0xxx și de la pretinsa persoană pe nume „Xxx”, nici nu urma a fi înregistrată și examinată de către Direcția Inspectare Efectiv (denumirea prescurtată DIE), din motiv că este anonimă.

Cu atât mai mult că sesizarea nu a întrunit cerințele prevăzute la art. 45 alin. (2) din Legea cu privire la petiționare nr. 190 din 19 iulie 1994, potrivit cărora petiția în formă electronică trebuie expres să corespundă cerințelor față de documentul electronic, inclusiv aplicarea semnăturii digitale.

Prin urmare, înregistrând un raport de autosesizare în baza aceste petiții anonime și dispunând efectuarea anchetei de serviciu în privința ofițerului superior de urmărire penală al Centrului pentru combaterea traficului de persoane

al INI al IGP al MAI, locotenent-colonel de poliție Radu Stoian, ofițerul de investigații al DIE al IGP, Ion Baciuc, a încălcat prevederile art. 45 alin. (2) din Legea cu privire la petiționare nr. 190 din 19 iulie 1994.

La 31 ianuarie 2017, executorul anchetei de serviciu – colaboratorul DIE, Vitalie Talpă, l-a sunat telefonic și l-a citat atât pe el, cât și pe șeful său – Vadim Ciobanu să se prezinte la DIE a IGP pentru a depune explicații, iar când s-au prezentat, primul a insistat să depună în mod obligatoriu explicații cu privire la pretinsa încălcare comisă, motivând că aceasta este o simplă formalitate. Mai mult ca atât, colaboratorul DIE, Vitalie Talpă, a insistat asupra depunerii explicațiilor și a remarcat că în caz contrar în privința lui va fi aplicată cea mai aspră sancțiune disciplinară sub formă de concediere din organele afacerilor interne.

Reclamantul a opinat că, prin insistarea depunerii explicațiilor, în privința sa au fost încălcate prevederile legale și a fost ignorată Hotărârea Curții Constituționale nr. 24 din 14 septembrie 2016, prin care a fost declarat neconstituțional pct. 59 subpct. 21 și subpct. 3 din Statutul disciplinar al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 502 din 09 iulie 2013.

La fel, Vitalie Talpă, continuând examinarea ilegală a anchetei de serviciu dispusă în privința sa, la 14 februarie 2017, s-a prezentat la Centrul pentru combaterea traficului de persoane, unde, folosindu-se de atribuțiile funcționale, încălcând repetat prevederile Hotărârii Curții Constituționale nr. 24 din 14 septembrie 2016, a solicitat și respectiv a primit explicații scrise de la ofițerii de urmărire penală din biroul 312, în care activa la acel moment.

Așa, reclamantul a considerat că executorul anchetei de serviciu – colaboratorul DIE, Vitalie Talpă, în cadrul anchetei de serviciu a dat în mod absolut ilegal și neîntemeiat o apreciere critică conținutului explicațiilor sale, invocând motivul că explicațiile depuse de el contravin circumstanțelor constatate de către el prin explicațiile oferite de către angajații Vadim Ciobanu, Vlad Chiosa, Artur Ciorbă, Alexandru Ceban, Igor Fucedji, Igor Bolocan, ceea ce nu corespunde adevărului.

De asemenea, executorul anchetei de serviciu – colaboratorul DIE, Vitalie Talpă, împreună cu alt angajat al DIE pe nume Serghei Artiomov-Crăciun au comis alte ilegalități în cadrul anchetei de serviciu, și anume la 16 februarie 2017, ora 13.00, s-au prezentat în biroul de serviciu nr. 312 unde activa și au verificat prezența la angajații secției a safeurilor, inclusiv prezența safeului său, invocând motivul că ei „sunt în căutarea unui safeu”, dar fără a indica care anume.

După o analiză și cercetare amănunțită a biroului și a bunurilor aflate în biroul de serviciu nr. 312, unde se află Secția de Urmărire Penală a Centrului pentru combaterea traficului de persoane, angajații DIE al IGP i-au solicitat să deschidă dulapurile, pentru verificarea conținutului acestora. Această solicitare a fost și în adresa colegilor aflați în birou și a Șefului SUP a Centrului pentru combaterea traficului de persoane – Vadim Ciobanu, însă, ultimul a refuzat deschiderea dulapurilor și a solicitat prezența reprezentantului DGUP al IGP. După ce la sediul Centrului pentru combaterea traficului de persoane s-a prezentat reprezentantul DGUP al IGP, Șeful SUP a Centrului pentru combaterea traficului de persoane – Vadim Ciobanu a informat angajații DIE că nu este în drept de a da indicații subalternilor săi de a deschide dulapurile, deoarece deschiderea neautorizată ar putea fi calificată drept o acțiune ilegală din partea lui

și a angajaților DIE. Însă, în urma presiunilor angajaților DIE, a fost deschis un dulap în care se afla un safeu și hainele personale ale angajaților SUP a Centrului pentru combaterea traficului de persoane.

În urma acestei acțiuni a fost întocmit un act de constatare, în care a fost inclus ca persoană, care chipurile a participat la această acțiune, Al. Ceban, care de fapt nu a participat. De asemenea, la această acțiune a participat și șeful secției DIE al IGP – Evghenii Cracan, care nu a fost inclus ca participant. El a fost inclus în actul de constatare ca un pretins participant, dar de fapt nu a asistat și nu a participat la această acțiune.

În acest sens reclamantul a notat că dulapul, care a fost deschis și examinat, era folosit de către toți angajații SUP, unde se depozita îmbrăcămintea de iarnă și uniforme, însă, el personal nu păstra și nu depozita nimic în acest dulap. Respectiv, obiectele, bunurile, uniforma de serviciu inclusiv și safeul din acest dulap nu-i aparțineau lui. Din câte cunoaște, safeul din acel dulap se afla depozitat din anul 2006 și nu era utilizat de către nimeni. Acel safeu nu are număr de inventariere și nu cunoaște dacă este sau nu luat la evidență de către Centrul pentru combaterea traficului de persoane.

Astfel, reclamantul a menționat că, la 16 februarie 2017, a întocmit un raport și o cerere asupra acțiunilor ilegale admise de către angajații DIE al IGP, care au fost contrasemnate de Șeful SUP a Centrului pentru combaterea traficului de persoane – Vadim Ciobanu și care la 17 februarie 2017 au fost înregistrate în cancelaria DIE. În opinia sa, asupra acestui raport și cereri, șeful DIE urma să se expună în decurs de 15 zile, însă, răspunsul l-a primit abia la 14 martie 2017. Dealtfel, și răspunsul primit este neîntemeiat, deoarece în el se invocă faptul că angajații DIE nu au admis careva abuzuri sau presiuni în adresa sa, îndeplinindu-și atribuțiile legal.

La 03 martie 2017, luând cunoștință de materialele anchetei de serviciu, a depistat anumite încălcări procedurale admise de către organul desemnat și împuternicit cu efectuarea anchetei de serviciu.

În concret, în perioada 31 ianuarie 2017 – 28 februarie 2017 nu a fost invitat la DIE pentru efectuarea anumitor acțiuni, nu i s-a propus să prezinte probe ce ar demonstra nevinovăția sa, fapte care contravin expres prevederilor pct.58 din Statutul disciplinar al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 502 din 09 iulie 2013.

De asemenea, la 28 februarie 2017, ora 11.30, înainte de a-i fi adus la cunoștință ordinul de sancționare, a depus la DIE cerere, înregistrată cu nr. S-184/17, prin care a solicitat acordarea posibilității de a lua cunoștință de materialele anchetei de serviciu, pentru a înainta probe ce ar demonstra nevinovăția sa și pentru a fi efectuate anumite acțiuni. Însă, cererea nu a fost soluționată și până la sfârșitul anchetei de serviciu și emiterea ordinului de sancționare disciplinară nu a primit răspuns.

Această cerere a fost examinată de către IGP deja după sfârșitul anchetei de serviciu și emiterea ordinului de sancționare disciplinară din 28 februarie 2017, iar prin răspunsul DIE al IGP din 06 martie 2017 i-a fost comunicat că acest organ nu a găsit de cuviință să chestioneze șeful-adjunct al Centrului pentru combaterea traficului de persoane – Iu. Podarilov și administratorul sediului Centrului pentru combaterea traficului de persoane – V. Zara, din motiv că în

viziunea acestui organ au fost acumulate probe ce ar demonstra vinovăția sa în comiterea abaterii disciplinare.

Tot la 28 februarie 2017, ora 14.00, la sediul Centrului pentru combaterea traficului de persoane s-au prezentat executorul anchetei de serviciu din cadrul DIE – V. Talpa împreună cu angajatul Direcției resurse umane a IGP – Ruslan Donos, pentru a-i aduce la cunoștință ordinul de sancționare. În acel moment, angajatul DIE – V. Talpa, folosind limbaj josnic, l-a impus sub presiune să ia cunoștință cu acest ordin.

Luând cunoștință cu ordinul de sancționare, a făcut o mențiune despre încălcările, care în viziunea sa au fost admise, a redat și faptul că angajatul DIE – V. Talpa nu avea atribuții legale pentru a se prezenta cu angajatul direcției resurse umane să-i prezinte ordinul pentru cunoștință, fapt care îl consideră vădit ilegal. Prin acțiunile sale, angajatul DIE – V. Talpă a încălcat pct. 57 subpct. 2) și 7) din Statutul disciplinar al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 502 din 09 iulie 2013.

În opinia reclamantului, încălcările de procedură admise de către angajații DIE în cadrul efectuării anchetei de serviciu, care a fost efectuată ilegal și neîntemeiat, precum și încălcările neglijate de către conducerea IGP la emiterea ordinului de sancționare disciplinară, pot servi drept temei pentru a considera nule rezultatele anchetei de serviciu puse la baza emiterii ordinului de sancționare disciplinară.

Argumentele și motivele de fapt și de drept invocate în încheierea anchetei de serviciu ca fiind constatate și care au fost puse ulterior la baza emiterii ordinului de sancționare disciplinară, de fapt sunt neîntemeiate și ilegale.

Astfel, neîntemeiat și ilegal a fost sancționat disciplinar, pentru o pretinsă faptă care nu a săvârșit-o, fapt prin ce i se încalcă drepturile constituționale.

La fel, reclamantul a considerat că în ordinul de sancționare disciplinară neîntemeiat s-a menționat că chipurile el a încălcat prevederile art. 28 alin. (1) lit. g) din Legea cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012, art. 13 alin. (1) lit. i) din Legea privind statutul ofițerului de urmărire penală. Or, el nu a săvârșit nicio acțiune, manifestată prin utilizarea biroului, mesei, scaunului de serviciu puse la dispoziția sa pentru îndeplinirea funcțiilor, inclusiv banilor, obiectelor și documentelor ridicate și examinate în cadrul cauzei penale nr. xxx, precum și nu și-a fixat fotografic propria imagine într-o poză indecent, nu a săvârșit fapte ce ar compromite prestigiul funcției și autorității din care face parte, deoarece el în activitatea sa de polițist și de ofițer de urmărire penală s-a condus, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, de legislație, a asigurat îndeplinirea sarcinilor ce stau în fața Poliției, a executat la timp și întocmai atribuțiile funcției sale, a manifestat inițiativă și perseverență, obiectivitate și imparțialitate, inclusiv și în privința cauzei penale nr. xxx, aflate în procedură.

Prin hotărârea din 04 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a admis acțiunea depusă de Radu Stoian.

S-a anulat Ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 79 ef din 28 februarie 2017 „Cu privire la sancționarea disciplinară a ofițerului superior de urmărire penală al Secției urmărire penală a Centrului pentru combaterea traficului de persoane al Inspectoratului național de investigații al IGP al MAI, licitant-colonel de poliție Stoian Radu Tudor”.

S-a restabilit Radu Stoian în funcția de ofițer superior de urmărire penală al Secției urmărire penală a Centrului pentru combaterea traficului de persoane al Inspectoratului național de investigații al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, începând cu data de 28 februarie 2017 (vol. III, f.d. 57, 61-66 recto-verso).

Prin decizia din 27 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a respins cererea de apel depusă de Inspectoratul General al Poliției și s-a menținut hotărârea din 04 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani (vol.III, f.d. 137, 138-154).

În consolidarea soluțiilor prima instanță și instanța de apel au reținut că Inspectoratul General al Poliției neîntemeiat a dispus începerea anchetei de serviciu în urma examinării unei petiții anonime parvenite la 31 ianuarie 2017 de la numărul de telefon 0xxx cu numele „Xxx” la numărul 078090902 „Viber Ideea ta contează”, în privința ofițerului superior de urmărire penală al Secției urmărire penală a Centrului pentru combaterea traficului de persoane al Inspectoratului național de investigații al IGP al MAI, locotenent-colonel de poliție Stoian Radu Tudor.

Așa, instanțele inferioare au constatat că Inspectoratul General al Poliției a folosit în mod principal și direct datele și informațiile obținute din petiția anonimă, fără a avea altă sursă alternativă și fără să existe posibilitatea certă ca acesta să fie descoperit în viitor, pentru a administra în mod legal mijlocul de probă derivat.

Cu atât mai mult că, prin raportul de expertiză nr. 58, 59 din 18 ianuarie 2019, s-a constatat că fișierul cu imaginea fotografică, parvenită de la numărul de telefon 0xxx cu numele „Xxx” la numărul 078090902 „Viber Ideea ta contează”, nu conține informații referitor la proveniența sa, care ar atesta faptul că este o imagine în original. Fiindcă metadatele fișierului prezentat spre examinare nu conține informații referitor la proveniența sa, nu se poate exclude faptul că anterior au fost efectuate careva operațiuni de modificare a imaginii foto și plasată în fișierul textual prezentat spre examinare. Fără examinarea purtătorului de informație a dispozitivului de înregistrare a imaginilor (aparat foto digital, tabletă, telefon mobil etc.) este imposibil de a formula concluzii privind modificarea conținutului imaginii foto transmise pentru expertizare.

Prin urmare, dacă Inspectoratul General al Poliției a administrat o probă cu încălcarea principiilor și loialității, aducând atingere drepturilor garantate de CEDO, iar din aceste mijloace de probă au rezultat fapte sau împrejurări ce au condus în mod direct și necesar la administrarea în mod legal a altor mijloace de probă (administrarea mijlocului nelegal fiind o condiție *sine qua non* pentru administrarea mijlocului de probă legal), aceasta din urmă, vor fi excluse, instanțele neputându-și fundamenta hotărârea pe aceste probe derivate.

În această ordine de idei, instanțele inferioare au conchis că, examinarea unei petiții anonime și a unei imagini fotografice care nu este în original și a cărei proveniență nu este cunoscută, în lipsa altor probe prin care să se constate vinovăția reclamantului în încălcarea prevederilor art. 28 alin. (1) lit. f) și g) din Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012 și art. 13 alin. (1) lit. i) din Legea privind statutul ofițerului de urmărire penală nr. 333 din 10 noiembrie 2006, denotă ilegalitatea rezultatelor anchetei de serviciu și a Ordinului nr. 79 ef din 28 februarie 2017 „Cu privire la sancționarea disciplinară a ofițerului superior de urmărire penală al Secției urmărire penală a Centrului pentru combaterea traficului de persoane al

Inspectoratului național de investigații al IGP al MAI, locotenent-colonel de poliție Stoian Radu Tudor”, prin care a fost retrogradat din funcție.

La 01 iunie 2020, Inspectoratul General al Poliției a depus la Curtea de Apel Chișinău recurs nemotivat împotriva deciziei din 27 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei recurate și a hotărârii din 04 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, cu emiterea unei decizii noi, prin care să fie respinsă acțiunea depusă de Radu Stoian (vol. III, f.d. 159-160).

La 24 iulie 2020, Inspectoratul General al Poliției a depus la Curtea Supremă de Justiție motivarea recursului împotriva deciziei din 27 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei recurate și a hotărârii din 04 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, cu emiterea unei decizii noi, prin care să fie respinsă acțiunea depusă de Radu Stoian, ca neîntemeiată (vol. III, f.d. 167-176).

Argumentele recursului în esență se rezumă la expunerea circumstanțelor constatate în cadrul anchetei de serviciu, reiterarea temeiurilor faptice ale speței și a argumentelor înserate în cererea de apel depusă de Inspectoratul General al Poliției împotriva hotărârii din 04 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Suplimentar recurentul a invocat că hotărârile instanțelor inferioare nu sunt bazate pe un fundament temeinic, deoarece instanțele nu au stabilit corect raportul dedus judecării și circumstanțe importante pentru soluționarea cauzei, iar materialul probator administrat este insuficient, circumstanțe ce nu permit aprecierea completă, obiectivă și sub toate aspectele.

În opinia recurentului, instanțele inferioare eronat au constatat că Inspectoratul General al Poliției neîntemeiat a dispus începerea anchetei de serviciu în urma examinării unei petiții anonime, or, acesta este în drept să se autosesizeze în condițiile în care, chiar și din conținutul unei petiții anonime, se desprind elemente lizibile și concludente referitoare la circumstanțele unei abateri disciplinare comise de un salariat identificabil.

În acest sens instanțele eronat au considerat că Inspectoratul General al Poliției era absolvit de dreptul de a iniția de sine stătător o anchetă de serviciu în baza unor informații anonime, în condițiile în care față de categoria de funcționari publici cu statut special – polițiști, legea impune un șir de reguli imperative referitoare la deontologia profesională, aceștia fiind obligați să manifeste etică și profesionalism în exercitarea atribuțiilor sale profesionale.

Prin urmare, nicio informație, indiferent de natura sa, nu poate fi neglijată de către angajator, dacă din conținutul acesteia devine cert caracterul abaterii disciplinare și identitatea salariatului care a comis-o.

La fel, recurenta a notat că este neîntemeiată concluzia instanțelor inferioare în privința inițierii anchetei de serviciu în baza unei informații anonime, or, prin prisma dispozițiilor Statutului disciplinar al funcționarului public cu statut special al Ministerului Afacerilor Interne, Inspectoratul General al Poliției este obligat să reacționeze în orice situație unde apare problema disciplinei și ordinii.

Cu atât mai mult că ancheta de serviciu nu a fost inițiată în privința expresă a intimatului Radu Stoian, ci în vederea elucidării unor circumstanțe indicate în informația parvenită.

Astfel, instanțele inferioare, prin concluziile sale abstracte, au creat un precedent extrem de periculos, și anume de absolvire a conducătorului de a se autosesiza și a dispune cercetarea obiectivă și conformă legislației a oricărei informații din care se desprind elementele preliminare ale unei eventuale abateri disciplinare.

Recurentul a considerat că alt aspect incorect stabilit de instanțele inferioare este faptul că Inspectoratul General al Poliției a folosit în mod principal și direct datele și informațiile obținute din petiția anonimă, fără a avea vreo altă sursă alternativă. Or, ancheta de serviciu a fost inițiată și desfășurată anume din aceste considerente, pentru acumularea probelor și cercetarea acestora la stabilirea adevărului. Cu atât mai mult că aceste concluzii sunt contradictorii, deoarece pe de o parte instanțele au notat că Inspectoratul General al Poliției nu trebuia să inițieze anchetă de serviciu în baza unei informații anonime, iar pe altă parte că totuși urma să fie analizate și sursele de alternativă, care nu putea fi făcută altfel decât în cadrul unei anchete de serviciu.

De asemenea, instanța de apel eronat a remarcat că Inspectoratul General al Poliției, utilizând calea de atac, nu a prezentat în instanța de apel probe pe care nu a avut posibilitatea să le prezinte instanței de fond și care ar fi de natură să răstoarne concluziile expuse în hotărârea contestată. Or, întreg suportul probatoriu, pe care Inspectoratul General al Poliției și-a construit strategia de apărare, a fost acumulat legal doar în interiorul termenului și procedurii de desfășurare a anchetei de serviciu, nefiind în drept de a acumula și prezenta alte probe suplimentare în afara anchetei de serviciu, acestea putând fi lovite de nulitate absolută.

La 27 iulie 2020, Curtea Supremă de Justiție a expediat intimatului Radu Stoian pentru notificare copia recursului depus de Inspectoratul General al Poliției, cu explicarea dreptului de a depune referință asupra motivelor recursului (vol. III, f.d. 180).

Prin referința depusă la 21 august 2020, prin intermediul oficiului poștal, intimatul Radu Stoian a solicitat respingerea recursului depus de Inspectoratul General al Poliției, cu menținerea deciziei din 27 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău (vol. III, f.d. 184-192, 193).

Conform articolul 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Luând în considerare că decizia Curții de Apel Chișinău adoptată la 27 mai 2020 și motivată, a fost notificată Inspectoratului General al Poliției, prin poșta electronică, la 18 iulie 2020 (vol. III, f.d. 163), recursul nemotivat fiind depus la 01 iulie 2020 (vol. III, f.d. 159-160), iar motivarea la 24 iulie 2020, completul ajunge la concluzia că recurentul s-a conformat prevederilor legale prevăzute la art. 245 din Codul administrativ privind termenul de depunere a recursului.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al

Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră drept inadmisibil, din următoarele motive.

Prin prisma art.246, alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art.246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudential, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Instanța de recurs notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă a statuat că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un

apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererea de recurs depusă de către recurent este inadmisibilă.

Conform art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție dispune:

Recursul depus de Inspectoratul General al Poliției, reprezentat de Sergiu Țurcanu, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Victor Burduh

Maria Ghervas